

— A Newyork-kávéház. A pesti Newyork-kávéház, minekutána annyit szerepelt a lapok hírei közt, a színház és művészet rovatában, ma nagy komolyan bevonul a közgazdasági rovatba, jövéen a jelentés róla, hogy részvénytársaság tulajdonába ment át. A Newyork-kávéháznak tehát új korszaka kezdődik, ebből a változásból azonban nyilván semmit sem fog látni a közönsége. Mert baj is volna, ha másképp történének a dolgok, mint eddig. Ez a kávéház kedves fogalomná lett, azaz tette a közönsége és ebben a hírében és jelentőségében szinte másodrendű, hogy Budapest legnagyobb kávéháza és ez volt az első Budapesten, amely nagy-szerű berendezésével kezdte magához vonni a közönséget. A lényeges a pesti kávéházak és a Newyork-kávéház történetében annak a közönségnek a mivolta és a viselkedése itt, amely éjjel-nappal megtöltötte ezt a kávéházat. A ragyogó keret, az intim fülkék, a kaczér páholyok előbb csak a látványosságra éheseket vonzott a kávéházba. Ezek között természetesen legelőbb volt az író, hírlapíró, színész és mindenfajta művész ember. Velük együtt szép asszonyok serege kezdett érdeklődni az új kávéház iránt, amelynél ragyogóbb nem volt Budapesten. Hogy bent voltak, ott is ragadtak: írók, hírlapírók, színészek, művészek, asszonykák.

Az emeleti páholyokból pompás látvány volt a földszint tarka embertömege, a földszintnél is lejjebb a biliárd-helyiség, ahol neves politikusok, írók, művészek kergettek a csontgolyókat. Viszont a földszintről is remek látvány volt a páholyok sora, ahol bizalmas csevegéssel üldögéltek: egy hölgy, egy ifju, vagy egy-egy hangos színésztársaság, nők, férfiak kaczogató társasága. Hogy telt a kávéház és törzsvendégek lettek a látogatóiból, mennyikő nagy asztalok körül külön szövetségek kerelkedtek. Volt színézasztal, volt írőasztal s volt egy-egy neves írónak, művésznek külön asztala s hozzá a költszámú társaság. Állván ez mindig több tagból, mint amennyi elférhetett volna a világ legnagyobb asztalánál is. Ennek folytán egy-egy központi asztal körül egész sor asztal vonódott a közönségbe s így a kávéház látatlan határu parcellákra oszlott, fesz-telen társalgás folyva a központi és a szélen levő tizedik asztal vendégei között. S mert a külön par-czellák birtokosai is egyazon hazai: Bohémia fiai s leányai, valami pajzán otthonosság ült a kávé-házra a közönségével. Itt mindenki mindenkit is-mert s ha beült valaki délben, öreg éjszakának kellett jönnie, hogy kiemelje a helyéből. Vagy ker-gette már a színészt a rendező és az újságíró a szerkesztője. Természetesen roppant udvariasak lé-vén a bohémek, minden asztaltársaság, a hozzá tartozó körzetben szabadon hagyott egy-két asz-talt az idegen hölgyeknek, akiket ez a különös hangulat huzott ide. Így mindig pompás látványos-ság a Newyork-kávéház közönsége és van neki publi-kuma kívül is, a sétáló, akik nem restelnek vissza-térni néhányszor, hogy gyönyörködjenek a vidám emberek eme tömegében. Hát ilyen ez a Newyork-kávéház. S változtatni rajta ebben talán csak nem fog a RT

		Iktatószám	
		<h1>Budapestre vonatkozó újságcikkek</h1>	
Szerző		Cím	
		<i>A Newyork-kávéház</i>	
Forrás:		Idő	
<i>Magyarország</i>		<i>1913</i>	
<i>Bp.</i> (Hely)		<i>11/26.</i> (Idő)	
		(Köl. v. fiz.)	
Osztalyszám		Tárgy	
		<i>1913</i>	
		<i>"New York" lapján</i>	